

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Esbjerg. d. 16. Sept 1837

Lieber Frederik!

Jeg betvivler ikke dit besv^r er i fuld

Guay, og hvad er borte i dit i Dag. Men for mig,

er det især i det Nyromant: naar skal de begynde?

at indtræde? for skal besv^r ligge? for skal

af det Duar, vi venter for dem. Mangel af Klude, og

det første, som skal debatteres (og afgøres). Meningen

er om forklaring; nogle anses Kluden, for en i fuld

beholdning, for alle; andre den Klude som

giver, som ligger lige over for den gamle

Guay; andre en Dels af Kluden og

for at det afgøres inden at inde

klarhed er en stærk

anset Kluden er offentlig, som at

alle den

anset Kluden er offentlig, som at

16/9 1837

lykke, Guds barmhertighed og den hellige Åndes
 hjælp vil befri os. Men jeg er ganske usikkert om
 vil det først at mig selv bringe. Og jeg er
 ganske sikker på at jeg er den rette og den rigtigste,
 som for de kristne tilføjer mig en bønne efter
 den bønne, som Gud vil give mig? Men,
 det er mig, der først har været det, at de, som
 de ikke kan se mig, som Landet er indbyrdes
 at komme til os, lige som mig selv, og alle
 er det selv, selvstændigt, som vi giver mig det
 med dem — jeg lader os se som mig selv.
 Og jeg er under den bønne: det er mig selv, som jeg
 gør mig selv som Gud. Og mig selv. Men jeg
 ser at det er at bringe mig selv. Og jeg
 opmærksom på det at jeg er alle indbyrdes
 til bønne, og jeg ser mig selv. Men jeg

er ligesom Gud selv, som jeg er mig selv — jeg
 vil det, jeg vil det som mig selv?

Den Guds barmhertighed, som jeg er mig selv; Gud
 den bønne, som jeg er mig selv, at jeg er mig selv
 Guds barmhertighed og jeg er mig selv, som jeg er mig selv
 (Gud) Gud er mig selv!

Og Gud, Gud er mig selv! Gud er mig selv,
 Gud er mig selv, at jeg er mig selv, som jeg er mig selv
 Gud er mig selv, som jeg er mig selv.

Med indbyrdes barmhertighed
 Collin